

senere Lov saaledes, at det er Ejendomme af indtil 6000 Kr. Værdi. Man maa altsaa tro, at det, her tales om, er Ejendomme til over 6000 Kr. Værdi, endstønt det ganske vist vilde være temmelig latterligt at kalde dem „større Landejendomme“. Man ser imidlertid af Bemærkningerne, at man her ved „større Landejendomme“ skal forstaa Landejendomme af ikke under 5 Tønder Hartkorn. Det er ganske vist ogsaa en ejendommelig Brug af Ordet „større Landejendomme“; thi det vil føre til, at saa midtstore Bøndergaard betragtes som hørende til større Landejendomme. Hvis det virkelig er Meningen, at sætte denne Grænse af 5 Tønder Hartkorn, saa finder jeg det rimeligt, at den sættes ind i Loven — jeg vilde ganske vist foretrække, at man satte en betydelig højere Grænse, f. Eks. 12 Tønder Hartkorn, der jo har et vist Hævd i Landbohatterien, eller maasse endogaa 15 Tønder, saa at det, naar denne Lov skal træde ud i Livet, virkelig blev en Kreditforening for „større Landejendomme“, og ikke en Kreditforening, der tager en stor Mængde, ja maasse de allerfleste, Bøndergaard med. Ved at lade Ordet „større Landejendomme“ staa i sin Vagthed, forekommer det mig, at man lægger en noget for stor Mvndighed i Indenrigsministerens Haand.

Saa staar der i § 1 under Litra e: „at Foreningen kan give baade amortisable og ikke amortisable Laan“. Af Bemærkningerne skal man imidlertid nærmest slutte, at de Laan, der skulle gives, skulle være blandede Laan, blandede amortisable og ikke amortisable Laan, saaledes at navnlig den Del af Laanet, der ikke overstiger $\frac{1}{3}$ af Ejendommens Takstationsværdi, skal ikke amortiseres, hvorimod den overstydende Del, den Del, der er over $\frac{1}{3}$, skal amortiseres. Der siges herom i Motiverne, at denne Del af Laanet skal amortiseres „med halvaarlige, lige store Ydelser efter de sædvanlige for Kreditforeninger gældende Regler.“ Saavidt jeg ved, er det imidlertid ikke Reglen i Kreditforeninger, at der ydes lige store halvaarlige Afdrag, tværtimod, der ydes lige store halvaarlige Ydelser, men naar Renten saa som Følge af den stadig synkende Kapital formindstes, blive Afdragene jo netop ikke de samme, men vokse. Jeg antager, at Meningen med denne Kreditforening er at give Laan, som for en vis Del ere amortisable og for en vis Del ikke amortisable. Selvfølgelig, hvis et Laan ydes inden for denne Grænse af $\frac{1}{3}$ af Takstationssummen, saa maa det vel gives som et ikke amortisable Laan — for saa vidt er det korrekt, naar der staar, „at der kan ydes baade amortisable og ikke amortisable Laan“, men

der skal dog her i Lovens Tekst rammes det, som er det egentlige Særkende ved denne Kreditforening: at den skal kunne give blandede Laan, Laan, der have en blandet Karakter af amortisable og ikke amortisable Laan.

I Litra f. findes der en vigtig Bestemmelse, som jeg ganske vist ikke rigtig forstaa. Der siges, at der skal indbetales til Reservecfondet 2 pCt. af Laanets Beløb — jeg antager, det er ved Laanets Stiftelse; der kommer ganske vist i Slutningen Ordet „halvaarlig“, men det skal aabenbart ikke referere sig til Begyndelsen af Paragraffen; thi det vilde være urimeligt, Sproget er ikke ganske heldigt, men man kan nok forstaa det. — Men saa staar der: „og som Administrationsbidrag indtil $\frac{1}{10}$ pCt. af Laanets Beløb halvaarlig“. Saa vidt jeg ved, er det ellers Sik og Brug i Kreditforeninger, at man har et Fond, som kaldes Administrations- og Reservecfond, og at dette Fond bliver et Reservecfond for den Del af de aarlige Tilskud, som ikke medgaa til Administrationsudgifter; men her tales alene om Administrationsbidrag, en halvaarlig Ydelse til Administrationsbidrag; der tales ikke noget Steds om en aarlig eller halvaarlig Ydelse til Reservecfonden. Der er en Ydelse dertil en Gang for alle af 2 pCt., men de senere Ydelser i alt Fald efter Litra f. ere Administrationsbidrag. Det stemmer ganske vist ikke med, hvad der staar i Bemærkningerne; thi der tales om aarlige Bidrag til Reservecfonden. Men det er maasse kun en mindre heldig Udtryksmaade. Jeg formoder, Meningen er, at der skal ydes noget vist til et Fond, hvoraf Administrationsudgifterne tages, og for saa vidt det ikke alt medgaa til Administrationsudgifter, kan det gaa over til at blive Reservecfond. — Men der er en anden Bestemmelse under dette Litra, som forundrer mig. Det er noget ganske nyt og endogaa det modsatte af, hvad man ellers ser i en saadan Lov om Kreditforeninger. Der siges nemlig ellers, at der skal ydes en vis Procent eller Brødel af en Procent som et Minimum. Der skal mindst ydes f. Eks. $\frac{1}{8}$ eller $\frac{1}{10}$ pCt. aarlig; men her er det modsat, her er det blevet sat som Maksimum. Der staar: „indtil $\frac{1}{10}$ pCt.“ Jeg forstaaer ikke ret Meningen. Hvis denne Kreditforening har Hyst til at yde mere end $\frac{1}{10}$ pCt. aarlig, kan jeg ikke se, at der fra det offentlige, fra Indenrigsministeriets Side kan være det mindste derimod. Tværtimod, man kan kun ønske, at Kreditforeningen lader denne aarlige Ydelse vokse — jeg forudsatte, at en Del gaar til Reservecfonden — saa at den bliver saa stor